ה: הכל ממירין פרק ראשון תמורה

ולרבא האי הוא למעוטי בכור. [ו] ואם תאמר ולאביי דמוקי הוא בהוייתו יהא למעוטי בכור מנליה ואומר הכ"ס דלפי המסקנא [ז] ניחא דמפקי בכור דלא עביד לא מהני ומעבר יליף מהעברה העברה מבכור וא"כ ולפיכך שפיר תרמיס גאולה גאולה ממעשר ולא מלינריך הוא דתרמיס לומר בהוייתו יהא: **שאני** התם **דאמר קרא לא יחלל בו'.** דמשמע מילולין הוא עושה ואינו עושה ממזרות וכיון דאינו עושה ממזרות תפסי בה קדושין ולריך לומר דהיינו מייתור הלמ"ד שביה אבל אין לומר דבלא יתור הלמ"ד שביה נמי דרשינן הכי מילולין הוא עושה ואינו עושה ממזרות ותפסי בה קדושין דע"כ לא ממזרות ותפיסת קדושין תלויין זה בזה שהרי קתמר רבי יהושע בפ' המוקן (יבמות דף מט.) דאין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין אבל מחייבי כריתות לא הוי ממזר [ח] דלכ"ע לא תפסי בהו קדושין בחייבי כריתות אלמא לא הא בהא תלוי אבל מיתות אלמ"ד מפיק שפיר [ט] (דלא תפסי) בה קדושין דאם אינו ענין לממזרות מנהו לענין תפיסת קדושין וכן משמע דמייתורא דיו"ד [יודרש] מדאמר ולאביי [י] (אם כן) נימא קרא לא יחל מאי לא יחלל:

ולרבא האי הוא למעוטי בבור [א] דתניא [א]בבכור נאמר [1]לא תפדה [2]ונמכר הוא במעשר נאמר [2]לא יגאל [3]ואינו נמכר לא חי ולא שחוט ולא תם ולא בעל מום והרי תמורה [ב] דאמר רחמנא [3]לא יחליפנו ולא ימיר אותו ותנא לא שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר מומר וסופג את הארבעים אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך שאני התם דאמר קרא והיה הוא ותמורתו יהיה קודש ולאביי אי לאו דאמר רחמנא והיה הוא ותמורתו הוה אמינא תצא זו ותכנס זו קמשמע לן והרי בכור דאמר רחמנא [ג] לא תפדה [ד]ותנן [יש] להן פדיון ולתמורותיהן פדיון [ד] חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך [ה] שאני התם דאמר קרא הם בהוייתן ואין ולרבא האי הם למה ליה [ו]הן קריבין [ז]ואין תמורתן קריבין ולאביי האי סברא מנא ליה [ח]אם שור אם שה לה' הוא [ט] לה' קריב [י]ואין תמורתו קריבה [יא]ורבא אין הכי נמי דמההוא קרא [יב] אלא הם למה לי לימוד על בכור ומעשר [יג] שנתערב דמן בכל העולין שקריבין לגבי מזבח ואביי האי סברא מנא ליה [יד] [טו]מלקח מדם הפר ומדם השעיר והלא דם הפר מרובה משל שעיר [טז]מיכן לעולין [יז]שאין מבטלין זה את זה [יח] דתניא ולקח מדם הפר ומדם השעיר [יט]שהו מעורבין דברי רבי יאשיה ורבא התם מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו וסבר לה כרבי יונתן והרי מעשר דאמר רחמנא לא יגאל [כ] ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם [כא]דיליף עברה עברה מבכור הרי הקדימה תרומה לביכורים דאמר רחמנא [כב]מלאתך ודמעך לא תאחר [כג] [כד] ותנן המקדים אף על פי שהוא בלא תעשה [כה]מה שעשה עשוי [כו] אמר לך רבא שאני התם דאמר קרא [כז]מכל [כח]מעשרותיכם תרימו (תרומה) ולאביי מיבעיא ליה [כט] כדאמר רב פפא לאביי אלא מעתה אפילו הקדימו בכרי נמי ניפטר א"ל עליך אמר קרא מכל [ל]מעשרותיכם תרימו מה ראית לרבות את הכרי ולהוציא את השיבלין [לא]מרבה אני את הכרי שישנו בכלל [לב] דיגון [לג]ומוציא אני את השיבלין שאין בכלל דיגון והרי אלמנה לכהן גדול דרחמנא אמר [לד]אלמנה וגרושה לא יקח [לה]ותנן כל מקום שיש קדושין ויש עבירה הולד הולך אחר הפגום [לו] שאני הכא דאמר קרא [לז]לא יחלל זרעו ולאביי נימא קרא לא יחל מאי לא יחלל אחד לו ואחד לה [לח]והרי [לט] הקדיש בעלי מומין למזבח דרחמנא אמר [מ]כל אשר בו מום לא תקריבו [מא] [מב]ותנן המקדיש [מג]בעלי מומין לגבי מזבח אף על פי שהוא בלא תעשה מה שעשה עשוי תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם דאמר קרא [מד] [מה]ולנדר לא יצרה רצוי הוא דלא מרצה הא מיקדש קדשי [מו] ולאביי אי דלא אמר רחמנא ולנדר לא יצרה הוה אמינא [מז] בעובר מצוה וכשר קמשמע לן והרי מקדיש תמימין לבדק הבית דאמר רחמנא [מח] נדבה

בבכור נאמר לא תפדה. שאין הבעלים יכולין לפדותו ולנהוג בו מנהג מולין כגון גיזה ועבודה: **אבל נמכר הוא.** שאם נפל בו מום יכול למוכרו [א] לכהן בתורת בכור דלהכי כתיב לא תפדה לאשמועינן [ב] דבמכירה שרי: **ואינו נמכר.** כדאמרינן בבכורות (דף לב.) דנאמר כאן במעשר בהמה (ויקרא כז) לא יגאל ונאמר להלן גבי תרמיס (שם) לא יחמר ולא יגאל מה להלן מכירה עמו אף כאן מכירה עמו ואינו נמכר (ג) (וס"ד) הואיל ואיתקוש (ד) אהדדי מעשר ובכור כדלקמן תיקש בדעתין דבכור אינו נמכר דומיא דמעשר בהמה להכי כתיב (ה) הוא תחרמין למעוטי בכור דיכול למוכרו: (ו)**תנא** זו. דיוצאה מקדושתה ונכנסת התמורה במקומה לתרוייהו לא מקדיש קדשי קמ"ל לתרוייהו **ולאביי.** הא יהיה קדש לאו לאשמועינן דקדשה הא בעלמא נמי מהני אלא אי לא כתיב לחמנא ה"א אלא לאשמועה לחולין: (ז) **קמ"ל.** קדש לתרוייהו קדישי: ה"ג **והרי בכור דגאמר בו לא תפדה קודש הם.** (ח) (מכלל דאילו פירש): **וחזן.** כפ' אלו קדשים (לקמן דף כא.). מה בין בכור ומעשר לשאר כל הקדשים כל פסולי המוקדשין שמטין באיטלא ובשוק ונמכרין באיטלא ונשקלין בליטרא לימכר כשאר חולין ולא חיישינן לזמין קדשים לפי (ט) שהגאלתו להקדש דלתמרינן בבכורות (דף לא:): דאי שריגן ליה לאדם הפודה את פסולי קדשים למכרן בשוק יקפלו עליהן לוקחין ויפדה ביוקר אבל בכור ומעשר הגאתן לבעלים הגאת בכור דהגאת מעשר לבעלים ומשום הרווחה דיהבו לא מזלזלינן בקדשים: **יש להן פדיון.** לשאר קדשים שנפל (ג) בהו מום (ז) ופדאתם תופסין פדיונן בקדושתן והן יוצאין לחולין וכן תמורותיהם שנפל בהו מום אבל בכור (יא) בעל מום אינו תופס פדיונו בקדושה: **שאני הכא דאמר קרא.** בבכור קדש הם בהוייתן יהא שלא יצא מקדושתו ע"י פדיון. וממעשר לא מתכן בשאת מידי דלא אותביה אלא מבכור ולקמן מותיב ליה ממעשר ומהדר ליה ממעשר: **בכל העולין.** בשאר הקרבנות העולין למזבח שקריבין ומשתריא בשר בהיתא זריקה לאין עולין מבטלין זה את זה ומינה לפיון לשאר עולין והכי משמע הכ בהוייתן יהו אפי' נתערבו: **מדם הפר ומדם השעיר.** ונתן על קרנות וגו' וקסבר דמעבר פר ושעיר של יום הכיפורים ביום כ"ב [יב] כשזורק על קרנות מזבח הפנימי. הדבר יודע שדם הפר מרובה מדם השעיר ואפי' הכי מיקרי דם השעיר ומהניא זריקתו מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה: **ורבא.** מהתם לא נפקא דלא מערב להו אלא לו טותן מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו ומינה נמי דאין מבטלין זה את זה: (יב) אין מערבין דם פר ושעיר לקרנות מזבח הפנימי אלא (יג) אין מערבין דם פר ושעיר בכל הטליתו לו (דף מ:): **בעברי עברה.** בבכור כתיב (שמות יג) והעברת כל פטר רחם ובמעשר כתיב (ויקרא כז) כל אשר יעבור: **לכדאמר ליה רב פפא לאביי.** (ג) בסמ' ביצה (דף יב:): דתמרינן מעשר דאשון שהקדימו לו לכהן בשבלים קודם שהופרשה תרומה גדולה מן העמרים ומגלא שהפקיד לו לכהן תרי ממאה במעשר שהוא טוטל דממעשר לא נטל כהן כלום אפי' הכי פטור (ד) מתרומה גדולה שנאמר (במדבר יח) מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא תרומה גדולה ותרומה מעשר מן המעשר ואמר ליה רב פפא לאביי אי הכי אפי' הקדימו לו לכהן בכרי אחר שמרתן נמי ליפטר לו ואמאי נקט בשבלים: **מכל (ה)מעשרותיכם.** לגויים קאמר רחמנא (במדבר יח) (ו) אם תרומה ה' תרומה גדולה: **כרי אחדן.** (ולוקחנו דכתיב (דברים יח) לאחים דגבר: **כל מקום שיש קדושין.** אם שהקדושין תופסין ויש עבירה בתוכן קדושין ומפרש התם (קדושין סו:) דהיינו אלמנה לכהן גדול: **אחר הפגום.** דהוי חלל. אלמא מהני מדקתני יש קדושין דלו לא מהני לא תפסי קדושין: **שאני הכא דכתיב לא יחל.** דמשמע חלנים הוא עושה ואינו עושה ממזרין אלמא תפסי קדושין: **ולאביי** [ז] **אי לכהני הוא דאמר ליה לא יחל.** דמשמע דאולד לחולדיה קאי: **מאי לא יחלל.** שמע מינה לדרשא אחריתא אתא אחד לו ואחד לה שהיא עצמה מתחללת ועשית זונה ואסורה בתרומה דכי נשא אם בת כהן היא ומשום דידה אילטריך קרא ולאו משום דאמרת אי עביד מהני דלהכי לא צריך קרא דלכל מילתא אמרינן אי עביד מהני: **לא תקריבו.** ואמרינן לקמן (דף ו:) דהאי לא תקריבו לא תקדישו הוא: **מה שעשה עשוי.** וקדיש לדמיהן: **שאני הכא.** דכתיב בההוא קרא כי לא לרצון: **וכשר.** אפי' לתקריב קמ"ל: **נדבה**

(ולאביי דאמר דאי עבר פהנין הכי כל מעשרותיכם תרימו לאו איצטריך ליה מיבעי ליה לכדאמר ליה רב פפא לאביי אם כן אפילו קרא דכתיב מכל מעשרותיכם תרימו לחבריא אם כן השבלים פטור הוא מתרומה גדולה פטור הוא מלהשלים לכהן מה שנחסר לו מחלק תרומה גדולה כולו לפי שדין היה שישול הכהן קודם תרומה גדולה היינו תרי ממאה ואח"כ יטול הלוי

עין משפט נר מצוה

לז א מיי' פ"ח מהל' נסכים הל"ג והל"ח:
לח ב מיי' שם פ"ו הלכה ה:
לט ג מיי' פ"ב מהל' ערכין והחרמים הל' יא:
מ ד מיי' פ"ב מהל' תמורה הל"ח:
מא ה מיי' פ"ב מהל' פסולי המוקדשין הלכה יא:
מב ו מיי' פ"ד מהל' עבודת יום"כ הל"כ:
מג ז מיי' פ"ב מהל' תרומות הל' כג:
מד ח מיי' פ"ב מהל' תרומות הלכה יג טור יו"ד סימן שלח:
מה ט מיי' ובור שם:
מו י מיי' פט"ו מהל' מיאוסי מאכל אסורים פ"י מ"ב ספר ד:
מז כ מיי' פ"ח מהל' מיאוסי מזבח הל"י:

תורה אור השלם

1. אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח לי"י:
במדבר יח יז
2. לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא וחמורתו יהיה קדש לא יגאל:
ויקרא כז לג
3. לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא וחמורתו יהיה קדש:
ויקרא כז י
4. אך בכור אשר יבכר לי"י בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה לי"י הוא:
ויקרא כז כו
5. והיא אל המזבח אשר למני"י וכסר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב:
ויקרא טז יח
6. מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי:
שמות כב כח
7. כן תעשו גם אתם תרומת י"י מכל מעשרותיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת י"י לאהרן הכהן:
במדבר יח כח
8. אלמנה וגרושה וחללה וזנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה:
ויקרא כא יד
9. ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני י"י מקדשו:
ויקרא כא טו
10. כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם:
ויקרא כב כ
11. ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה:
ויקרא כב כג

שיטה מקובצת

א) בכור הוא דאתא דתניא: ב) והרי תמורה. תימה וכי לא היה יודע הפסוק והיה הוא וחמורתו יהיה קדש ר"ל ולא מייתי אלא משום דבעי למיפרך מינה לאביי למה לי יהיה קדש. תוס': ג) דחנא אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה ותנן מה בין בכור ומעשר לשאר קדשים כל הקדשים נמכרים באיטלא ונשחטים באיטלא ונשקלין בליטרא חוץ מן הבכור ומעשר ריש להו: ד) חוץ מן הבכור כו' פי' שאין פדיון מועיל לו ליפקר באיטלא ולשקול בליטרא כדמפרש התם. תוס': ה) קל אבי שאני: ו) הוא הוא קרינ תיבת לה' נמחק: ז) קרא נפקא אלא: ח) ומעשר שאם נחמרב דמן: ט) ליה נפקא ליה מולקח: י) הוא. ליא דאי אביי האי סברא מנא ליה נפקא ליה מולקח כי שיהו מעורבין דברי ר' אשאיה ר' יונתן אומר מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו אבי' כר' אשאיה ורבא כר' יונתן: יא) יגאל ואמר רחמנא לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ותנן מה בין בכור ומעשר כו': יב) תאתר

מלאה אלו בכורים ומעמר זו היא תרומה ותנן המקדים תרומה לבכורים אף: יג) עשרי חיטכא דרבא אמר לך רבא שאני התם דהדר אהדריה קרא דכתיב מכל מעשרותיכם תרימו להבריא אע"ג דקא עשרת מעשר ראשון מקמיה דתרומה ס"מ תפריש תרומה: יד) בכלל דגן ומוציא אני כר שאין בכלל דגן: טו) עי' בהשמטות בסוף המסכת. טז) והרי המקדיש בעלי: יז) עי' בהשמטות בסוף המסכת: יח) קרא נ"א כי לא לרצון יהיה לכם ריצוי לכם ואביי אי לא כתיב כי לא לרצון הו"א אדעדי נמי ארצי קמ"ל: יט) קדשי ראביי אי אות ל' נמחק: כ) אמינא נהורי כעובר: כא) דחנא שרת וקלוט נדבה: כב) ואיתקוש מעשר ובכור אהדדי בדלקמן: כג) כתיב האי הוא דתרמים כו' למוכרו הס"ד ומה"ד ולאביי האי כו' לחולין הס"ד ואח"כ מה"ד תצא זו כו': כד) מתיבת קמ"ל עד תיבת ה"נ נמחק: כה) תיבות מכאן ואילך פירש נמחק: כו) לפי שהגאתן להקדש: כז) מום יומה אותן: כח) מכור ומעשר (בעלי) מומין אינן תופס: כט) ביחוד בשמיה על: ל) תיבת בשמיה נמחק: לא) כר' יונתן: לב) מה"ד העברה העברה. בבכור: לג) לאביי דאמרי בפס' ביצה מעשר: לד) טעור הלוי מהרומה גדולה שנאמר מעשר כן המעשר מעשר מן המעשר מעשר לכהן מעשר (בעלי) מומין אינן תופס: לה) מה"ד העברה העברה. בבכור: לו) כר' יונתן: לז) מה"ד דגבר: לח) מה"ד לא תקריבו לא תקדישו הוא: לט) מה שעשה עשוי: מ) בכור ומעשר (בעלי) מומין אינן תופס: מא) מה"ד לא תקריבו לא תקדישו הוא: מב) ומה"ד לא יחל אי לא כתיב כי לא לרצון הו"א אדעדי נמי ארצי קמ"ל: מג) מה"ד לא תקריבו לא תקדישו הוא: מד) ומה"ד לא יחל אי לא כתיב כי לא לרצון הו"א אדעדי נמי ארצי קמ"ל: מה) מה"ד לא תקריבו לא תקדישו הוא: מו) לפי שהגאתן להקדש: מז) מום יומה אותן: מח) מכור ומעשר (בעלי) מומין אינן תופס: מט) ביחוד בשמיה על: נ) תיבת בשמיה נמחק: נא) כר' יונתן: נב) מה"ד העברה העברה. בבכור: נג) לאביי דאמרי בפס' ביצה מעשר: נד) טעור הלוי מהרומה גדולה שנאמר מעשר כן המעשר מעשר מן המעשר מעשר: נה) מה"ד לא תקריבו לא תקדישו הוא: נו) בכור פי' דס"ד דליף העברה העברה מעשר: נז) המסקנא דפריך והרי בכור ומשני אמר קרא הוא ולכן אין לו פדיון ומעשר העברה העברה מבכור והשתא ניחא דלא צריכנא לחרמים לעכב דילפינן חרמים גאולה גאולה מעשר ומיתתר ליה לאמר דבכור ומעשר נמכר כך הוא בס"א: נח) מסוד ואע"ג דלכ"ע:

מוסף רש"י

בבבור נאמר לא תפדה. לך בכור שור לא בכור כשב לא בכור עז לא תפדה יצו, ומשמע כפנים אין פודין אותו (בכורות לא.) פדיון הוא שאין לו, מיכנס הפדיון בקדושה והוא יצא לחולין (לקמן ח.) דליפות מקדושה בכור לגמרו מלינו מלינו לגיעה (ב"ק יג.). **נמכר הוא.** לאחרים משיגת ליד כהן (בכורות לא.) אבל בקדושה אחר שאמרו מעשר (נחמיה יח כט). מה ראיה. לתוקפת קדוש לחזיאה כשהקדיש בכור וקדש שאבלנו בקדושתם בשיומם, אי אם הכית קיים יקרינהו (ב"ק שם). במעשר נאמר לא יגאל, ויכיל הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל (בכורות שם). ומתרינן בבכורות (שם) אמר אלא מלא יגאל בתרמיס, דכתיב כאן לא יחמר ולא יגאל, אלכן אינו נמכר לא מי אינו שמוט כו' (ב"ק שם). הן קריבין ואין תמורתן קריבין. ולא לתרומה ביה כמיריס יהו אחת (ב"ק יא.). **מעלקח מדם הפר ומדם השעיר.** מתנתות בסקוקמן דנה (כב.). שמעכרנו בס פר ודם הסעיר ביום הכפורים לתמן קרנות המזבח הפנימי, והדבר ידוע בפר הפר ומדם הפר מרובה מדם הסעיר **לעולין שאין מבטלין זה את זה.** ולפיכך אחד מרובה על הכיהו לא בטל הכמעוב (שם). **אלא מעתה אפילו הקדימו.** לתרומה. **בכרי.** מבמתמרת, נפטר לו מהלוי קרא (ביצה יג.). **עליך אמר קרא.** שלא תאמר כן (שם). מכל

מתנותיכם תרימו. כפכסם לייס כתיב יאל הלייס תדבר, וכתיב כאלו קרא אם כל תרומה, כל לד תרומה שנו חייבים להפרים (בכורות מז:) **שאם הקדים לו** אם הכהן בכרי וקבל מעשרותיו קודם שיטול כהן תרומה גדולה מן הכרי, לריך להפרים הלוי מן המעשר תחלה אחר מחמיטים לתרומה גדולה ויחזור ויפרים תרומת מעשר (במדבר יח כט). **מה ראיה.** לתוקפת קדוש לחזיאה כשהקדיש בכרי וקרא לאמונה כשהקדימו כשלוים. אי אם הכית קיים יקרינהו (ב"ק שם). במעשר נאמר לא יגאל, ויכיל הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל (בכורות שם). ומתרינן בבכורות (שם) אלא מלא יגאל בתרמיס, דכתיב כאן לא יחמר ולא יגאל, אלכן אינו נמכר לא מי אינו שמוט כו' (ב"ק שם). הן קריבין ואין תמורתן קריבין. ולא לתרומה ביה כמיריס יהו אחת (ב"ק יא.). **מעלקח מדם הפר ומדם השעיר.** מתנתות בסקוקמן דנה (כב.). שמעכרנו בס פר ודם הסעיר ביום הכפורים לתמן קרנות המזבח הפנימי, והדבר ידוע בפר הפר ומדם הפר מרובה מדם הסעיר **לעולין שאין מבטלין זה את זה.** ולפיכך אחד מרובה על הכיהו לא בטל הכמעוב (שם). **אלא מעתה אפילו הקדימו.** לתרומה. **בכרי.** מבמתמרת, נפטר לו מהלוי קרא (ביצה יג.). **עליך אמר קרא.** שלא תאמר כן (שם). מכל

מתרומת הש"ס

ג) [ב"ב יג.]. ד) [שם]. ה) [בכורות לח:]. ו) [לקמן מא.]. ז) [לקמן כא.]. ח) [ומתוס' שם]. ט) [שם]. י) [ומתוס' שם]. יא) [ומתוס' ב"ב שם]. יב) [ומתוס' ב"ב שם]. יג) [ומתוס' ב"ב שם]. יד) [ומתוס' ב"ב שם]. טו) [ב"ב שם]. טז) [ומתוס' ב"ב שם]. יח) [ומתוס' ב"ב שם]. יט) [ומתוס' ב"ב שם]. כ) [ומתוס' ב"ב שם]. כא) [ומתוס' ב"ב שם]. כב) [ומתוס' ב"ב שם]. כג) [ומתוס' ב"ב שם]. כד) [ומתוס' ב"ב שם]. כה) [ומתוס' ב"ב שם]. כו) [ומתוס' ב"ב שם]. כז) [ומתוס' ב"ב שם]. כח) [ומתוס' ב"ב שם]. כט) [ומתוס' ב"ב שם]. ל) [ומתוס' ב"ב שם]. לא) [ומתוס' ב"ב שם]. לב) [ומתוס' ב"ב שם]. לג) [ומתוס' ב"ב שם]. לד) [ומתוס' ב"ב שם]. לה) [ומתוס' ב"ב שם]. לו) [ומתוס' ב"ב שם]. לז) [ומתוס' ב"ב שם]. לח) [ומתוס' ב"ב שם]. לט) [ומתוס' ב"ב שם]. מ) [ומתוס' ב"ב שם]. מא) [ומתוס' ב"ב שם]. מב) [ומתוס' ב"ב שם]. מג) [ומתוס' ב"ב שם]. מד) [ומתוס' ב"ב שם]. מה) [ומתוס' ב"ב שם]. מו) [ומתוס' ב"ב שם]. מז) [ומתוס' ב"ב שם]. מח) [ומתוס' ב"ב שם]. נ) [ומתוס' ב"ב שם]. נא) [ומתוס' ב"ב שם]. נב) [ומתוס' ב"ב שם]. נג) [ומתוס' ב"ב שם]. נד) [ומתוס' ב"ב שם]. נה) [ומתוס' ב"ב שם]. נו) [ומתוס' ב"ב שם]. נז) [ומתוס' ב"ב שם]. נח) [ומתוס' ב"ב שם].

גהות הב"ח

(א) גמ' שאני התם דאמר קרא כי לא לרצון לרצי הוא: (ב) רש"י ד"ה ואינו וכו' נמכר והואיל: (ג) ד"ה יש להן וכו' בהן מום ותוספתא כל"ל ותיבת ופדאם נמחק:

גליון הש"ס

גמ' ורבא אין הכי נמי. ע' זמרים דף פא ע"ב תוס' ד"ה ותון מתורתו: שם והרי הקדש בעלי מומין. ע' זמרים דף קיד ע"ב תוס' ד"ה דאמר:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה אבל כו' לתוכרו לכהן (נחות בכורו). (לכהן ל"ג). עי' מ"ם נדף מ: [ב] שם דלסכר כו' דבמכירה שרי. לשון אבל קאמ' לרש"י לכך פיכ"ש דמקמיכ' לא תפדה אתיב מגמל' משמע דשרי רק דה"ל דא"ל ד"ה דליף כו"ש לכך כתיב הוא לרבא ולאביי דייק אלרבא מדבני נלגמן ש"מ דשרי: [ג] ד"ה (שאני התם. לתוריה קאי). ולאביי לי כו' ל"ש הא לא יחל דאל"כ אל"ל מ"מ לכלים לאתמי לולד ל"ל קרא ולולה דולאביי ניחא עד יחלל הכל הוא מדברי המקשן ועי' תוס' ד"ה שאני מי:

רבינו גרשום

אמינא כו': חרמי כהנים. שיש חרמים לשום כהנים אין להם פדיון כלל אפילו האי עבר אלמא דלא מהני: בהוייתו ידא. שאין לו פדיון: ורבא אמר דלעולם לא מהני אמר לך האי הוא למעוטי בכור אתא: דתניא בבכור נאמר לא תפדה ונמכר הוא במעשר נאמר לא יגאל ואינו נמכר לא חי ולא שחוט ולא תם ולא בעל מום ולא יחליפנו ולא ימיר אותו ותנא לא שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר מומר וסופג את הארבעים אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך שאני התם דאמר קרא והיה הוא ותמורתו יהיה קודש ולאביי אי לאו דאמר רחמנא והיה הוא ותמורתו הוה אמינא תצא זו ותכנס זו קמשמע לן והרי בכור דאמר רחמנא לא תפדה ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן פדיון חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם דאמר קרא הם בהוייתן ואין ולרבא האי הם למה ליה הן קריבין ואין תמורתן קריבין ולאביי האי סברא מנא ליה אם שור אם שה לה' הוא לה' קריב ואין תמורתו קריבה ורבא אין הכי נמי דמההוא קרא אלא הם למה לי לימוד על בכור ומעשר שנתערב דמן בכל העולין שקריבין לגבי מזבח ואביי האי סברא מנא ליה מלקח מדם הפר ומדם השעיר והלא דם הפר מרובה משל שעיר מיכן לעולין שאין מבטלין זה את זה דתניא ולקח מדם הפר ומדם השעיר שהו מעורבין דברי רבי יאשיה ורבא התם מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו וסבר לה כרבי יונתן והרי מעשר דאמר רחמנא לא יגאל ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם דאמר קרא והיה הוא ותמורתו יהיה קודש ולאביי אי לאו דאמר רחמנא והיה הוא ותמורתו הוה אמינא תצא זו ותכנס זו קמשמע לן והרי בכור דאמר רחמנא לא תפדה ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן פדיון חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם דאמר קרא הם בהוייתן ואין ולרבא האי הם למה ליה הן קריבין ואין תמורתן קריבין ולאביי האי סברא מנא ליה אם שור אם שה לה' הוא לה' קריב ואין תמורתו קריבה ורבא אין הכי נמי דמההוא קרא אלא הם למה לי לימוד על בכור ומעשר שנתערב דמן בכל העולין שקריבין לגבי מזבח ואביי האי סברא מנא ליה מלקח מדם הפר ומדם השעיר והלא דם הפר מרובה משל שעיר מיכן לעולין שאין מבטלין זה את זה דתניא ולקח מדם הפר ומדם השעיר שהו מעורבין דברי רבי יאשיה ורבא התם מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו וסבר לה כרבי יונתן והרי מעשר דאמר רחמנא לא יגאל ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם דאמר קרא הם בהוייתן ואין ולרבא האי הם למה ליה הן קריבין ואין תמורתן קריבין ולאביי האי סברא מנא ליה אם שור אם שה לה' הוא לה' קריב ואין תמורתו קריבה ורבא אין הכי נמי דמההוא קרא אלא הם למה לי לימוד על בכור ומעשר שנתערב דמן בכל העולין שקריבין לגבי מזבח ואביי האי סברא מנא ליה מלקח מדם הפר ומדם השעיר והלא דם הפר מרובה משל שעיר מיכן לעולין שאין מבטלין זה את זה. ולפיכך אחד מרובה על הכיהו לא בטל הכמעוב (שבת קכ:) וכעי"ז ערובין לא. (ביצה שם). **מעלקח מדם הפר ומדם השעיר.** מתנתות בסקוקמן דנה (כב.). שמעכרנו ביום הכפורים לתמן קרנות המזבח הפנימי, והדבר ידוע בפר הפר ומדם הפר מרובה מדם הסעיר **לעולין שאין מבטלין זה את זה.** ולפיכך אחד מרובה על הכיהו לא בטל הכמעוב (שבת). **אלא מעתה אפילו הקדימו.** לתרומה. **בכרי.** מבמתמרת, נפטר לו מהלוי קרא (ביצה יג.). **עליך אמר קרא.** שלא תאמר כן (שם). מכל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com